

מי אמר שתעסוקה שווה אך ורק עבודה בשכר?

מי אמר שלהעלות ולהעלות את גיל הפרישה לפי החוק, ובדרך זו לכפות על חלק מהמעסיקים במשק להמשיך להעסיק עובדים מבוגרים, זה פתרון המתיישב עם המציאות הכלכלית שבשטח ויתר השיקולים כמתואר מעלה? מי אמר שרצונם של אנשים הוא להמשיך לעבוד עד אין קץ בעבודה שאולי כבר אינה מתאימה לכישוריהם, לגילם או למצבם הפיזי והנפשי?

הצעות כדוגמת הארכת תקופת תשלום דמי אבטלה לאנשים מבוגרים, עבורם היא רק דחיית הבעיה לשלב מאוחר יותר. באשר להצעות כדוגמת עידוד ומימון הקמת עסקים קטנים בקרב אוכלוסייה מבוגרת, אני אישית, הן לא רוצה לממן בעצמי (דרך תשלומי המס) הקמת עסקים על ידי אנשים שאין להם ניסיון בניהול עצמאי של עסק והן לא רוצה שהם עצמם ייטלו סיכונים מיותרים ויאבדו את המעט שעוד יש להם. העלאות מסים עד אין סוף, מבלי שגם ציבור העובדים ייהנה מהן בדרך עקיפה, גם הן אינן הפתרון.

להחזיר את "הדודות" לצבא

אם המדינה, דרך קצבאות הזקנה, תממן את המבוגרים שבינינו (אף בגיל צעיר יותר מזה

האם אנו באמת רוצים לאנוס חברות טכנולוגיה מתקדמות להעסיק עובדים שהפעם האחרונה שהם ישבו על ספסל הלימודים היתה לפני 30 שנה ויותר? האם אנו באמת רוצים שההורים שלנו יתמוטטו פיזית או נפשית על פס הייצור? האם אנו באמת מעוניינים לחסום עובדים צעירים מלהתקדם וליצור פקק בכניסה למעגל העבודה?

הקצר והן בטווח הארוך? כך שממימון קצבאות הזקנה בגיל צעיר יותר מזה הקבוע בחוק נכון להיום, גם אנו משלמי המסים נרוויח בדרך ישירה ועקיפה.

אפשר לממש את הפוטנציאל הענק הטמון באנשים מבוגרים, בעלי ניסיון חיים וידע יקר מפז, אשר ביכולתם לתרום לכולנו עוד שנים רבות. אפשר לנהל תהליכים אלו בצורה כלכלית לחלוטין. לכל הרעיונות המוצעים כאן תרומה כלכלית הן לאדם הבודד והן לחברה כולה. רק צריך מעוף וראש פתוח. רק צריך לגשת לטיפול בסוגיית גיל הפרישה בראייה רחבה ולא בראייה צרה. לעניות דעתי, יש דרכים חלופיות, טובות יותר מהמוצעות היום, לטיפול בסוגיית גיל הפרישה המטרידה את כולנו, הן כבודדים והן כחברה.

אנו נרוויח הורים מאושרים יותר ובריאים יותר המסוגלים לקיים את עצמם בכבוד. במרוצת הזמן ותוך ניהול נכון של התהליכים הן נוכל לשלם פחות מסים והן לשלם להם אף יותר ממה שהם מקבלים היום מקופת המדינה. נוכל לתמוך באוכלוסיות חלשות יותר, ובטווח הארוך נרוויח דור צעיר, מוצלח עוד יותר מזה שיש היום.

הכותב הינו מומחה למיסוי ולפרישה

הקבוע בחוק נכון להיום) תוך יצירת מסגרות בהן היא תוכל לספק לאותם אנשים תעסוקה, ליצוק לחייהם תוכן ומשמעות גם בגיל מבוגר, לממש ולמנף את הידע והניסיון הרב שצברו במהלך חיי העבודה שלהם לטובת הגשמת מטרות חברתיות - כולם יצאו נשכרים מכך. מבוגרים וצעירים, הדור הנוכחי ודור העתיד.

אז מדוע ש"הדודות" לא יחזרו לצבא? פעם הן בישלו לחיילים בחדווה. מדוע שגמלאים, יוצאי כוחות הביטחון, לא יועסקו בפרויקטים חברתיים למניעת פשיעה או לטיפול בבעיית הקטל בדרכים? גם לתאונות הדרכים יש מחיר כלכלי. מדוע שאנשי אקדמיה לא יועסקו בפרויקטים של חינוך דור העתיד? בצעירותי, קיבלתי מאבי ז"ל ספרון בן עמוד אחד בו היה כתוב: "ההשכלה מניבה את התשואה הגדולה ביותר".

מדוע שמנהלים בכירים לשעבר לא ישמשו מנטורים למנהלי העתיד? אפשר ליצור פרויקטים משותפים עם חברות מסחריות ותאגידים מובילים. פעילות כגון זו רק תתרום לשורת הרווח של אותם גופים עסקיים, כאשר הרווחים הללו ישורשרו בסופו של דבר לכיסו של הציבור המשקיע באותם הגופים העסקיים דרך קרנות הפנסיה וחסכונותיו הפרטיים.

האם חסרים פרויקטים חברתיים ועסקיים כאחד, אשר כולנו נצא נשכרים מהם, הן בטווח